

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 18 Mart 2011
Nr.ref: RK 88/11

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Dava no: KI 44/10

Başvurucu

Gafur Podvorica

Çalışma ve Sosyal Refah Bakanlığına karşı

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Aşağıdaki yapıdadır:

Enver Hasani, Başkan
Kadri Kryeziu, Başkanvekili
Robert Carolan, Yargıç
Altay Suroy, Yargıç
Almiro Rodrigues, Yargıç
Snezhana Botusharova, Yargıç
Ivan Čukalović, Yargıç
Gjyljeta Mushkolaj, Yargıç
Iliriana Islami, Yargıç

Başvurucu

1. Başvurucu, ikamet adresi Rr. "Halil Orana", Iam III, nr. 4, Priştine olan Sosyal Politikalar Enstitüsü Departman Müdürü olan Bay Gafur Podvorica'dır.

Karşı Taraf

2. Karşı taraf Priştine merkezli Çalışma ve Sosyal Refah Bakanlığı (ÇSRB)'dir.

Dava Konusu

3. Dava konusu, Çalışma ve Sosyal Refah Bakanlığı bünyesinde özel kurum olarak faaliyet gösteren Sosyal Politikalar Enstitüsü Departmanının 1 Ocak 2010 itibariyle tasfiyesini öngören ÇSRB kararının [89 sayı ve 23 Nisan 2010 tarihli ÇSRB kararı] Anayasaya uygunluğunun değerlendirilmesidir.

Anayasa İle Güvence Altına Alınan Hakların İddia Edilen İhlalleri

4. Başvurucu, Anayasa ile güvence altına alınan hangi hakkının ihlal edildiğini açıkça belirtmemiştir.

Yasal Dayanak

5. Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan sonra "Anayasa" şeklinde anılacaktır) 113.7 maddesi, 03/L-121 sayı ve 16 Aralık 2009 tarihli Anayasa Mahkemesi Hakkında Yasanın (bundan sonra "Yasa" şeklinde anılacaktır) 47. maddesi ile Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (bundan sonra "İçtüzük" şeklinde anılacaktır) 29. kuralı.

Davanın Mahkemeye Geliş Biçimi

6. Başvurucu 23 Haziran 2010 tarihinde Mahkemeye başvuruda bulunmuştur.
7. Mahkeme, 26 Ağustos 2010 tarihinde istemin bir nüshasını Bakanlığa göndererek konuyla ilgili cevabını talep etmiştir. Bakanlık, 8 Aralık 2010 tarihinde Mahkemeye cevabını bildirmiştir.
8. Yargıç Robert Carolan başkanlığında yargıçlar Snezhana Botusharova ve Gjyljeta Mushkola'ndan oluşan ön inceleme heyeti, raportör yargıç Almiro Rodrigues'in raporunu görüştüğünden sonra, 14 Aralık 2010 günü tam Mahkeme heyetine istemin kabul edilmezliğine ilişkin öneri sunmuştur.

Başvurucunun İddiaları

9. Başvurucu, 23 Haziran 2010 tarihinde Anayasa Mahkemesine başvurarak Çalışma ve Sosyal Refah Bakanlığının yasal olmayan bir şekilde Sosyal Politikalar Enstitüsü (bundan sonra SPE şeklinde anılacaktır) hakkında tasfiye kararı [89 sayı ve 23 Nisan 2010 tarihli ÇSRB kararı] alarak Anayasa ihlali işlediğini ileri sürmüştür.

Karşı Tarafın Yorumları

10. Dava kayıt bilgisi ve konuya ilişkin açıklama talebi yazısı karşı tarafa 26 Ağustos 2010 tarihinde gönderilmiştir. ÇSRB 8 Ekim 2010 tarihinde gönderdiği cevabında FRIDOM (Bakanlıkların İşlevsel Gözden Geçirilmesi ve Kurumsal Tasarımı) önerisi ile ÇSRB'nin işlevsel gözden geçirmeye ilişkin kararını gerekçelendirmiştir.

Olguların Özeti

11. Çalışma ve Sosyal Refah Bakanlığı 23 Nisan 2010 tarihli [89 sayı ve 23 Nisan 2010 tarihli ÇSRB kararı] kararında şunu bildirmiştir:

“Çalışma ve Sosyal Refah Bakanlığı bünyesinde özel idari yapı olarak faaliyet gösteren Sosyal Politika Enstitüsü Departmanının 1 Mayıs 2010 itibariyle tasfiye edilecektir”.

12. Bu karar ÇSRB'nin işlevsel gözden geçirilmesi önerisi FRIDOM [bkz. ÇSRB'nin işlevsel gözden geçirilmesi raporu ve III.5 Önerisi: SPE Sosyal ve Aile Politikaları Departmanı içinde birleştirilsin, sayfa 15].
13. Rapor ilan edildikten sonra 11 Kasım 2009 tarihinde ÇSRB Sosyal Politika Enstitüsü Müdürü, ÇSRB Komisyonuna FRIDOM Raporunu gözden geçirmesi için andıç göndererek, raporu makul bulmayıp Sosyal Politika Enstitü Departmanının faaliyet alanı ile Sosyal Politika Enstitü Departmanının statüsü ve faaliyetini düzenleyen ve yürürlükte olan yasa ile çeliştiğini değerlendirerek itiraz etmiştir.
14. Başbakanlık Hukuki Destek Dairesi 13 Mayıs 2010 tarihinde SPE Müdürüne gönderdiği hukuki görüşünde [ref. 122/2010 sayılı yazı] “Enstitünün departman statüsüne sahip olacağı” ve “Enstitünün statüsünün 02/L-17 sayılı Sosyal ve Aile Hizmetleri Yasasının değişmesi ile değişebileceği” ve “Çalışma ve Sosyal Refah Bakanlığının (...) normal prosedürle 02/L-17 sayılı Sosyal ve Aile Hizmetleri yasa değişikliği için yasa tasarısı önerebileceği” tespitinde bulunmuştur.
15. SPE Müdürü, 19 Mayıs 2010 tarihinde [01/104/10 kayıt numarası ile] Başbakanlığın hukuki görüşünü ÇSRB Bakanına göndererek SPE'nin tasfiyesiyle ilgili kararını tekrar gözden geçirmesini talep etmiştir.
16. ÇSRB Daimi Sekreteri 14 Haziran 2010 tarihinde SPE Müdürüne gönderdiği yazıda [159/4/10 sayılı yazı] “kararın uygulanması için tüm hazırlıkların yapılması” gerektiği, “kararın uygulanmasına yönelik tüm kasıtlı ihmallerin hoş görülmeceği ve yürürlükteki mevzuata uygun hukuki işlem yapılacağı” bildirilmiştir.
17. Sonunda başvuru 23 Haziran 2010 tarihinde Anayasa Mahkemesine başvurarak kararın Anayasaya uygunluğunun değerlendirilmesini talep etmiştir.

İstemin Kabul Edilirliğinin Değerlendirilmesi

18. Mahkeme, öncelikle başvuru için Anayasa ile belirtilen kabul edilirlilik koşullarının yerine getirilip getirilmediğini değerlendirmek durumundadır.

Bununla ilgili olarak Anayasanın 113.1 maddesi: “Anayasa Mahkemesi, **yetkili tarafta** yasal şekilde yapılan başvurular hakkında ancak karar verir” ve Anayasanın 113.7: “Bireyler, Anayasa ile güvence altına alınan bireysel hak ve özgürlüklerinin kamu otoritelerince ihlal edilmesi durumunda, tüm kanun yollarını tükettikten sonra dava açmaya yetkilidirler.” Şeklinde belirlemiştir.

19. Diğer yandan Anayasa Mahkemesi Hakkında Yasanın 46. maddesi şunu belirlemiştir: **“Anayasa Mahkemesi, Anayasanın 113. maddesi 7. fıkrasına göre yapılan başvurularla ilgili yasa ile belirtilen koşulların yerine getirildiğini tespit ettiği istemleri kabul edip işleme koyar”.**
20. Sunulan evraktan başvuru ne de vatandaş ne de Sosyal Politika Enstitüsü Müdürü sıfatıyla “yetkili taraf” görülmemektedir.
21. Başvuru, öncelikle “Anayasa ile güvence altına alınan bireysel hak ve özgürlüklerinin kamu otoritesi tarafından ihlal edildiğini” kanıtlamamıştır. Mahkemeye başvuruda bulunmak için Kosova Cumhuriyeti Anayasanın 113.7

maddesine göre bu, temel şarttır. Başvurucunun bu davayı Anayasa Mahkemesine getirmek için aktif veya *locus standi* (mahkemeye başvurma hakkı) meşruiyeti bulunmamaktadır. Mahkeme, bu sebepten istemi kabul edilmez olarak ilan edecektir [bkz. *mutatis mutandis Sözleşme (Antilly Belediye Bölgesi - Fransa AİHM davası 45129/98, 1999-VIII)*]

22. İkinci husus olarak başvuru, AİHS 34. maddesinde öngörüldüğü şekilde, “**kamu otoritesinin bir hükmünden mağdur olduğunu**” gösterecek bir delil sunamayıp itiraz ettiği kararın hangi aynasal hükmü ihlal ettiğini belirtmemiştir [bkz. *mutatis mutandis Lisday – Birleşik Krallık davası 31699/96 sayı ve 17 Ocak 1997 tarihli Komisyon Kararı; AİHM Agrotexim – Yunanistan davası 24 Ekim 1995 tarihli A serisi 330-A sayılı kararı, s. 22-26, §§ 59-72; Terem Ltd, Chechetkin ve Olius – Ukrayna Davası, 70297/01 sayı ve 18 Ekim 2005 tarihli kararı § 28; Veslea ve Loyka – Slovakya dvası 54811/00 sayı ve 13 Aralık 2005 tarihli kararı]*
23. Netice itibariyle başvuru istemi kabul edilmez niteliktedir.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Kosova Cumhuriyeti Anayasasının 113.7 maddesine, Anayasa Mahkemesi Hakkında Yasanın 20. maddesine ve İçtüzüğü'nün 56 (2) kuralına dayanarak Anayasa Mahkemesi oybirliğiyle:

I. İstemin kabul edilmez olarak REDDİNE karar vermiştir.

İşbu karar Yasanın 20.4 Maddesine uygun şekilde taraflara bildirilip Resmi Gazetede yayımlanır.

Karar derhal yürürlüğe girer.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Almiro Rodrigues, imza

Prof. Dr. Enver Hasani, imza